

Appel iværksat den 6. august 2019 af Rietze GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-43/18 – Rietze GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rietze GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt M. Krogmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 24. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Rietze GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 7. august 2019 af BP til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-888/16, BP mod FRA

(Sag C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PB (ved avocat E. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves og følgelig:
- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. april 2016 om ikke at forlænge hendes ansættelseskontrakt.
- Appellanten tildeles erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, hun har lidt som følge dels af den ulovlige afgørelse om ikke-forlængelse, dels af den ulovlige opfyldelse af dommen i sag T-658/13P.
- Appellanten tildeles erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, hun har lidt som følge af appelindstævntes undladelse af at vedtage lovlige regler for bedømmelse, omklassificering og forlængelse og den skade, som følger af, at der ikke findes sådanne lovlige regler.
- Det fastslås, at FRA's retningslinjer for bedømmelse og omklassificering og FRA's direktørs afgørelse 2009/13 om forlængelse af ansættelseskontrakter er ulovlige, for så vidt som disse regler blev vedtaget efter en ulovlig procedure af en ophavsmand, som ikke havde den fornødne kompetence.
- Domstolen udøver dens fulde prøvelsesret med henblik på at sikre, at dens afgørelse er effektiv.

- Appellindstævnte tilpligtes at betale morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats, forhøjet med 2 procentpoint, af det beløb, der endelig tilkendes, eller enhver anden rentesats, som Domstolen finder begrundet og passende.
- FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten begik en åbenbar fejl ved bedømmelsen af det andet anbringende om, at FRA's regler var ulovlige, og af den fjerde påstand med appellants anbringende om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF. I denne henseende begik Retten en forkert bedømmelse af de faktiske omstændigheder og af beviser, fordrejede den klare betydning af beviser, begik en retlig fejl, tilsidesatte begrundelsespligten og tilsidesatte retten til at blive hørt.

Andet appelanbringende: Retten undlod at tage stilling til den tredje påstand og at udøve dens fulde prøvelsesret som krævet i den femte påstand. I denne forbindelse tilsidesatte Retten kravet om sikre lovlighed som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU og tilsidesatte artikel 268 TEUF.

Tredje appelanbringende: Retten tilsidesatte artikel 35, artikel 36, artikel 64 og artikel 65 i Rettens procesreglement. I denne forbindelse tilsidesatte Retten kontradiktionsprincippet, undlod at forkynde FRA's skrivelse af 25. september 2017 og undlod at underrette appellant herom, tilsidesatte bevisførelsen i forbindelse med svarskriftet og tilsidesatte bevisreglerne, afviste med urette OLAF-reporterne i de forenede sager OF/2014/0192 og OF/2015/0167, tilsidesatte retten til at blive hørt, tilsidesatte retten til en retfærdig rettergang og tilsidesatte artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Fjerde appelanbringende: Retten tilsidesatte retten til forsvar og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og fremkom med en utilstrækkelig begrundelse.

Femte appelanbringende: Retten tilsidesatte artikel 134 og artikel 135 i sit procesreglement vedrørende sagsomkostninger. I denne henseende tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt.

Appel iværksat den 21. august 2019 af Luz Saúde, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juni 2019 i sag T-357/18 – Luz Saúde mod EUIPO – Clínica La Luz

(Sag C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Luz Saúde, SA (ved advogados G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato og M. Stock da Cunha)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Clínica La Luz

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. november 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Luz Saúde, S.A. bærer sine egne omkostninger.
